ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (αναιρετικό τμήμα)
της 15ης Νοεμβρίου 2011

Υπόθεση T-58/11 P

Michel Nolin
κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Διαγραφή των μορίων προαγωγής και προτεραιότητας κατόπιν προαγωγής βάσει του άρθρου 29 του ΚΥΚ — Νομική βάση — Αρμοδιότητα του προσώπου που εξέδωσε την πράξη — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων»

Αντικείμενο: Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2010, F-82/09, Nolin κατά Επιτροπής.

Απόφαση: Η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται. Ο Michel Nolin φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας δίκης.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι — Προαγωγή — Διαδικασία — Μόρια προαγωγής και προτεραιότητας — Αριθμός μορίων που αντιστοιχεί στο κατώτατο όριο για προαγωγή — Αφαίρεση από τον συνολικό αριθμό μορίων που έχει συγκεντρώσει ο προαγόμενος υπάλληλος
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 29 και 45)

2. Υπάλληλοι — Αρμόδια για τους διορισμούς αρχή — Αρμοδιότητες — Άσκηση — Κατανομή των υποθέσεων — Παρεκκλίσεις — Υπεξουσιοδότηση — Επιτρέπεται — Προϋποθέσεις
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 2)

1. Η έννοια της προαγωγής κατά το άρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχείο α′, περίπτωση iii, του ΚΥΚ πρέπει να νοείται υπό το φως του ορισμού της στο άρθρο 45 του ΚΥΚ και, ως εκ τούτου, πρέπει να είναι σύμφωνη με τις εκτελεστικές διατάξεις που εκδόθηκαν βάσει του άρθρου αυτού. Πράγματι, η εξέταση των υποψηφιοτήτων για προαγωγή δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του ΚΥΚ πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45 του ΚΥΚ, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται αναγκαστικά η διάταξη του άρθρου 2, παράγραφος 3, των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 45 του ΚΥΚ τις οποίες θέσπισε η Επιτροπή το 2004, το οποίο προβλέπει ρητώς ότι, μετά από προαγωγή, ο αριθμός των μορίων που αντιστοιχεί στο κατώτατο όριο για προαγωγή αφαιρείται από τον συνολικό αριθμό μορίων που έχει συγκεντρώσει ο προαγόμενος υπάλληλος.

Σε διαφορετική περίπτωση, οι προαγόμενοι δυνάμει του άρθρου 29 υπάλληλοι θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν για νέα προαγωγή ένα μεγάλο αριθμό μορίων προαγωγής και προτεραιότητας που είχαν αποκτήσει σε κατώτερο βαθμό, πράγμα που θα αντέβαινε στο άρθρο 45 του ΚΥΚ, κατά το οποίο η σύγκριση των προσόντων ενός υπαλλήλου για την προαγωγή του γίνεται σε σχέση προς τα προσόντα των συναδέλφων του του ίδιου βαθμού. Εξάλλου, οι εν λόγω υπάλληλοι θα είχαν μεγαλύτερες πιθανότητες σε σχέση με τους συναδέλφους τους που έχουν προαχθεί αποκλειστικά βάσει του άρθρου 45 του ΚΥΚ να λάβουν σε συντομότερο χρονικό διάστημα νέα προαγωγή, πράγμα που θα αντέβαινε στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, η οποία αποτελεί γενική αρχή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης την οποία καθιερώνουν τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(βλ. σκέψεις 36 και 37)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: 14 Σεπτεμβρίου 2010, C-550/07 P, Akzo Nobel Chemicals και Akcros Chemicals κατά Επιτροπής κ.λπ., Συλλογή 2010, σ. I-8301, σκέψη 54

ΓΔΕΕ: 26 Οκτωβρίου 1993, T-22/92, Weissenfels κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1993, σ. II-1095, σκέψη 66· 30 Σεπτεμβρίου 2003, T-302/02, Kenny κατά Δικαστηρίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2003, σ. I-A-235 και II-1137, σκέψη 56

2. Η υπεξουσιοδότηση ή η παρέκκλιση από τα κριτήρια κατανομής των αρμοδιοτήτων που απονέμει ο ΚΥΚ στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια την ακυρότητα μιας πράξεως της διοικήσεως παρά μόνον αν μια τέτοια υπεξουσιοδότηση ή παρέκκλιση ενέχει τον κίνδυνο να θιγεί μία από τις εγγυήσεις που παρέχονται στους υπαλλήλους από τον ΚΥΚ ή από τους κανόνες περί χρηστής διοικήσεως στον τομέα της διαχειρίσεως του προσωπικού. Συγκεκριμένα, μια απόφαση της Επιτροπής που λαμβάνεται δυνάμει του άρθρου 2 του ΚΥΚ σκοπεί περισσότερο στην κατανομή των υποθέσεων εντός των υπηρεσιών της Επιτροπής παρά σε μια αυστηρή κατανομή, η μη τήρηση της οποίας θα συνεπαγόταν την ακυρότητα των πράξεων που τελούνται εκτός του τεθέντος πλαισίου.

(βλ. σκέψη 49)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: 15 Σεπτεμβρίου 1998, T-23/96, De Persio κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-483 και II-1413, σκέψη 111· 5 Οκτωβρίου 2009, T-40/07 P και T-62/07 P, de Brito Sequeira Carvalho κατά Επιτροπής και Επιτροπή κατά de Brito Segueira Carvalho, Συλλογή Υπ.Υπ. 2009, σ. I-B-1-89 και II-B-1-551, σκέψη 155